

**Тернопільська обласна рада
Департамент освіти і науки Тернопільської обласної військової
адміністрації
Кременецька обласна гуманітарно-педагогічна
академія ім. Тараса Шевченка**

Кафедра педагогіки, психології та соціальної роботи

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор з навчально-педагогічної
роботи
Марія БОДНАР
«01» вересня 2025 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

МОНІТОРИНГ ТА ОЦІНЮВАННЯ В СОЦІАЛЬНІЙ РОБОТІ

Рівень вищої освіти другий (магістерський)

галузь знань I Охорона здоров'я та соціальне забезпечення

спеціальність I10 Соціальна робота та консультування

освітньо-професійна програма Соціальна робота та консультування

Кременець – 2025

Робоча програма навчальної дисципліни «Моніторинг та оцінювання в соціальній роботі» для здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня спеціальності П10 Соціальна робота та консультування освітньо-професійної програми «Соціальна робота та консультування». Кременець, 2025. 25 с.

Розробник: Маріанна Ярошук, доцент кафедри педагогіки, психології та соціальної роботи, кандидат психологічних наук, доцент.

Робочу програму навчальної дисципліни схвалено на засіданні кафедри педагогіки, психології та соціальної роботи.

Протокол №1 від 01 вересня 2025 року

В.о. зав. кафедри

Маріанна Ярошук

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		Денна форма здобуття освіти	Заочна форма здобуття освіти
Кількість кредитів – 4	Галузь знань I Охорона здоров'я та соціальне забезпечення	Нормативна	
	Спеціальність: I10 Соціальна робота та консультування Освітньо-професійна програма: Соціальна робота та консультування	Рік підготовки	
II		II	
Семестр			
II		II	
Лекції			
28 год.		6 год.	
Змістових модулів – 2	Освітній рівень: другий (магістерський)	Практичні, семінарські	
		32 год.	6 год.
Лабораторні			
—			
Самостійна робота			
60		108 год.	
Індивідуальне навчально-дослідне завдання – 1		Форма контролю: екзамен	
Тижневих годин для денної форми здобуття освіти: аудиторних – 5 самостійної роботи студента – 5			

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної та індивідуальної роботи становить (%):

для денної форми здобуття освіти – **50/50**

для заочної форми здобуття освіти – **10/90**

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни «Моніторинг та оцінювання в соціальній роботі» полягає у формуванні у здобувачів освіти системи теоретичних знань і практичних компетентностей щодо організації та здійснення моніторингу й оцінювання соціальних послуг, визначення їх якості, ефективності та результативності. Особлива увага приділяється розумінню ролі моніторингу та оцінювання у забезпеченні якості соціальної роботи, прийнятті управлінських рішень, плануванні діяльності соціальних служб та вдосконаленні процесу надання соціальних послуг.

У процесі вивчення навчальної дисципліни передбачається ознайомлення здобувачів освіти з теоретико-методологічними засадами моніторингу й оцінювання у соціальній роботі, основними підходами, видами, принципами та методами їх здійснення. Розглядаються критерії та індикатори оцінювання якості соціальних послуг, особливості збору, аналізу й інтерпретації інформації, а також способи використання отриманих результатів для підвищення ефективності професійної діяльності соціальних працівників і соціальних установ.

У результаті вивчення освітнього компоненту здобувач освіти повинен оволодіти такими компетентностями:

Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі соціальної роботи або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог
Загальні компетентності (ЗК)	ЗК1.Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу. ЗК2.Здатність розробляти і управляти проектами. ЗК3.Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт. ЗК10.Здатність працювати в команді.
Фахові компетентності спеціальності (ФК)	ФК 1. Здатність до розуміння та використання сучасних теорій, методологій і методів соціальних та інших наук, у тому числі методи математичної статистики та кількісні соціологічні методи, стосовно завдань фундаментальних і прикладних досліджень у галузі соціальної роботи. ФК 3.Здатність професійно діагностувати, прогнозувати, проектувати та моделювати соціальні ситуації на етапі раннього втручання. ФК 8. Здатність до спільної діяльності та групової мотивації, фасилітації процесів прийняття групових рішень. ФК 12.Здатність до критичного оцінювання соціальних наслідків політики у сфері прав людини, соціальної

	інклюзії та сталого розвитку суспільства. ФК 15. Здатність до розроблення, апробації та втілення соціальних проектів і технологій. ФК 16.Здатність упроваджувати результати наукового пошуку в практичну діяльність.
--	--

Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти сформульований у термінах **програмних результатів навчання:**

Програмні результати навчання (ПРН)	ПРН1. Розв'язувати складні задачі і проблеми, що потребують оновлення й інтеграції знань в умовах неповної/недостатньої інформації та суперечливих вимог. ПРН 2.Критично оцінювати результати наукових досліджень і різні джерела знань про практики соціальної роботи, формулювати висновки та рекомендації щодо їх впровадження. ПРН 5.Збирати та здійснювати кількісний і якісний аналіз емпіричних даних. ПРН 7.Застосовувати загальне та спеціалізоване програмне забезпечення для вирішення професійних задач та здійснення наукового дослідження. ПРН 12. Оцінювати соціальні наслідки політики у сфері прав людини, соціальної інклюзії та сталого розвитку суспільства, розробляти рекомендації стосовно удосконалення нормативно-правового забезпечення соціальної роботи. ПРН 15.Розробляти критерії та показники ефективності професійної діяльності, застосовувати їх в оцінюванні виконаної роботи, пропонувати рекомендації щодо забезпечення якості соціальних послуг та управлінських рішень.
-------------------------------------	--

Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1.

Тема 1. Об'єкт, предмет, цілі та принципи моніторингу та оцінювання.

Поняття, мета та основні завдання моніторингу й оцінювання у соціальній роботі. Об'єкт, предмет і суб'єкти моніторингу та оцінювання соціальних послуг. Основні цілі та напрями проведення оцінювання у соціальній роботі. Принципи організації та здійснення моніторингу й оцінювання соціальних послуг. Теоретичні та прикладні аспекти моніторингу й оцінювання. Нормативно-правове регулювання системи оцінювання у соціальній роботі.

Тема 2. Нормативно-правове регулювання моніторингу та оцінювання соціальних послуг

Основні поняття та положення законодавства України у сфері моніторингу й оцінювання соціальних послуг. Повноваження органів соціального захисту населення щодо організації та проведення моніторингу й оцінювання. Права та обов'язки отримувачів і надавачів соціальних послуг у процесі моніторингу й оцінювання. Роль і повноваження працівників соціальної сфери у здійсненні моніторингу та оцінювання соціальних послуг. Професійні компетентності фахівців соціальної роботи у сфері моніторингу й оцінювання відповідно до професійного стандарту.

Тема 3. Оцінювання потреб сім'ї/особи у соціальних послугах

Нормативно-правове регулювання оцінювання потреб сім'ї/особи у соціальних послугах. Мета та основні завдання оцінювання потреб клієнта. Основні вимоги до проведення оцінювання: систематичність, об'єктивність, комплексність, наукова обґрунтованість, достовірність, етичність та результативність. Етапи процедури оцінювання потреб: первинне інтерв'ю з клієнтом або його представниками; збір додаткової інформації від родичів та фахівців; мультидисциплінарне оцінювання; аналіз результатів і визначення цілей допомоги; документальне оформлення результатів оцінювання.

Тема 4. Розроблення та користування інструментарієм оцінювання потреб клієнтів

Основні правила розроблення форм оцінювання потреб клієнтів. Структура та зміст оцінювальної форми. Оцінювання соціального функціонування клієнта як складова визначення якості життя та соціального включення. Основні сфери оцінювання потреб клієнта: соціальне оточення, здоров'я, психоемоційний стан, автономність та економічне становище. Методи збору інформації: інтерв'ювання, спостереження, аналіз документів,

анкетування, тестування, вивчення умов проживання та проєктивні методики.

Тема 5. Моніторинг та методи оцінювання потреб територіальної громади у соціальних послугах

Сутність, нормативно-правові засади та порядок визначення потреб територіальної громади у соціальних послугах. Моніторинг та оцінювання стану, доступності й якості соціальних послуг у громаді. Методи збору, обробки та аналізу інформації під час оцінювання потреб громади та етичні вимоги до їх застосування. Громадські збори, анкетування та інтерв'ю як методи визначення потреб населення у соціальних послугах. Інвентаризація та картування соціальних послуг і ресурсів громади. SWOT-аналіз як інструмент оцінювання потреб та планування розвитку системи соціальних послуг у громаді. Використання результатів оцінювання потреб для вдосконалення системи соціальних послуг, визначення пріоритетів та залучення ресурсів і партнерів.

Змістовий модуль 2.

Тема 6. Оцінювання якості та ефективності соціальних послуг і стандартизація

Теоретичні засади оцінювання якості та ефективності соціальних послуг: основні поняття, підходи, критерії та показники. Види, етапи та методи оцінювання якості соціальних послуг: внутрішня і зовнішня оцінка, кількісні та якісні показники, опитування, спостереження, інтерв'ювання, аналіз документації та кейс-метод. Оцінювання ефективності соціальної роботи та соціальних послуг: основні підходи, критерії, показники та системний підхід. Стандартизація соціальних послуг як основа забезпечення та вимірювання їх якості: сутність, завдання, розроблення і впровадження державних стандартів. Державні стандарти соціальних послуг та механізми контролю їх дотримання. Взаємозв'язок стандартизації соціальних послуг із соціальною політикою держави та регіону.

Тема 7. Система та методи оцінювання якості діяльності соціальної установи

Система якості соціальної установи: структура, завдання, принципи функціонування та основні складові. Фактори, що впливають на якість та ефективність діяльності соціальної установи: кадрове, матеріально-технічне, інформаційне та нормативне забезпечення. Принципи та методи оцінювання якості й ефективності діяльності соціальної установи. SWOT-аналіз, карта оцінювання діяльності та бенчмаркінг як інструменти аналізу й удосконалення роботи соціальної установи. Методи оцінювання діяльності структурних підрозділів і фахівців соціальної установи як складова управління якістю та персоналом.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					Кількість годин				
	денна форма					заочна форма				
	усього	у тому числі				усього	у тому числі			
		лекції	практичні	лабораторні	самостійна робота		лекції	практичні	лабораторні	самостійна робота
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Змістовий модуль 1.										
Тема 1. Об’єкт, предмет, цілі та принципи моніторингу та оцінювання		4	4		8		2	2		14
Тема 2. Нормативно-правове регулювання моніторингу та оцінювання соціальних послуг		4	4		8					14
Тема 3. Оцінювання потреб сім’ї/особи у соціальних послугах		4	4		8		2	2		14
Тема 4. Розроблення та користування інструментарієм оцінювання потреб клієнтів		4	4		8					14
Тема 5. Моніторинг та методи оцінювання потреб територіальної громади у соціальних послугах		4	4		8					14
Змістовий модуль 2.										
Тема 6. Оцінювання якості та ефективності соціальних послуг і стандартизація		4	4		10		2	2		14
Тема 7. Система та методи оцінювання якості діяльності соціальної установи		4	4		10					14
			4						10	
Усього годин:		28	32		60		6	6		108

5. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1.	Теоретичні засади моніторингу та оцінювання у соціальній роботі	4	2

2.	Нормативно-правові та професійні засади моніторингу й оцінювання соціальних послуг	4	
3.	Оцінювання потреб особи та сім'ї у соціальних послугах	4	2
4.	Інструменти та методи оцінювання потреб клієнтів	4	
5.	Оцінювання потреб територіальної громади у соціальних послугах	4	
6.	Оцінювання якості та ефективності соціальних послуг	4	2
7.	Стандартизація соціальних послуг як інструмент забезпечення їх якості	4	
8.	Система оцінювання якості діяльності соціальної установи	4	
Усього годин:		32	6

Плани семінарських занять

Семінарське заняття 1. Теоретичні засади моніторингу та оцінювання у соціальній роботі

1. Поняття, мета та завдання моніторингу й оцінювання соціальних послуг.
2. Об'єкт, предмет і суб'єкти моніторингу та оцінювання.
3. Основні цілі та напрями оцінювання у соціальній роботі.
4. Принципи організації та проведення моніторингу й оцінювання.
5. Теоретичні та прикладні аспекти моніторингу й оцінювання.

Завдання для самостійної роботи:

1. Опрацювати основні підходи до визначення понять «моніторинг» та «оцінювання» у соціальній роботі.
2. Скласти порівняльну таблицю основних відмінностей між моніторингом та оцінюванням соціальних послуг.
3. Визначити основні принципи проведення моніторингу та оцінювання соціальних послуг.
4. Підготувати приклад практичного застосування моніторингу й оцінювання у діяльності соціальної служби.

Рекомендована література: 11,22,23

Семінарське заняття 2. Нормативно-правові та професійні засади моніторингу й оцінювання соціальних послуг

1. Законодавче регулювання моніторингу та оцінювання соціальних послуг в Україні.
2. Повноваження органів соціального захисту у сфері моніторингу й оцінювання.
3. Права та обов'язки отримувачів і надавачів соціальних послуг.
4. Роль соціальних працівників у здійсненні моніторингу та оцінювання.
5. Професійні компетентності фахівців соціальної роботи у сфері моніторингу й оцінювання.

Завдання для самостійної роботи:

1. Опрацювати основні нормативно-правові акти України, що регулюють моніторинг та оцінювання соціальних послуг.
2. Охарактеризувати повноваження органів соціального захисту населення у цій сфері.
3. Проаналізувати права та обов'язки отримувачів і надавачів соціальних послуг.
4. Визначити професійні компетентності фахівця соціальної роботи, необхідні для здійснення моніторингу та оцінювання.

Рекомендована література: 11,22,23

Семінарське заняття 3. Оцінювання потреб особи та сім'ї у соціальних послугах

1. Сутність і нормативно-правові засади оцінювання потреб клієнта.
2. Мета та завдання оцінювання потреб особи/сім'ї.
3. Основні вимоги та принципи проведення оцінювання.
4. Етапи оцінювання потреб клієнта.
5. Роль мультидисциплінарного підходу у визначенні потреб та плануванні соціальної допомоги.

Завдання для самостійної роботи:

1. Опрацювати нормативні вимоги щодо проведення оцінювання потреб особи/сім'ї.
2. Скласти алгоритм проведення оцінювання потреб клієнта.
3. Охарактеризувати основні етапи первинного та комплексного оцінювання.
4. Розглянути практичну ситуацію та визначити потреби клієнта у соціальних послугах.
5. Обґрунтувати значення мультидисциплінарного підходу під час оцінювання потреб.

Рекомендована література: 11,22,23

Семінарське заняття 4. Інструменти та методи оцінювання потреб клієнтів

1. Вимоги до розроблення та використання інструментарію оцінювання.
2. Структура та зміст форми оцінювання потреб клієнта.
3. Оцінювання соціального функціонування та соціального включення особи.
4. Основні сфери комплексного оцінювання потреб клієнта.
5. Методи збору інформації: інтерв'ю, спостереження, анкетування, тестування та аналіз документів.
6. Використання проєктивних методик у процесі оцінювання потреб.

Завдання для самостійної роботи:

1. Проаналізувати структуру та зміст форми оцінювання потреб клієнта.
2. Розробити приклад анкети для первинного виявлення потреб отримувача соціальних послуг.
3. Визначити переваги та обмеження основних методів збору інформації.
4. Підібрати методи оцінювання для конкретної проблемної ситуації клієнта.
5. Ознайомитися з можливостями використання екомапи та інших проєктивних методик.

Рекомендована література: 11,22,23

Семінарське заняття 5. Оцінювання потреб територіальної громади у соціальних послугах

1. Сутність і порядок визначення потреб територіальної громади у соціальних послугах.
2. Моніторинг стану, доступності та якості соціальних послуг у громаді.
3. Методи збору й аналізу інформації про потреби населення.
4. Громадські збори, анкетування та інтерв'ювання як інструменти оцінювання потреб громади.
5. Інвентаризація та картування соціальних послуг і ресурсів громади.
6. SWOT-аналіз у визначенні потреб та плануванні розвитку соціальних послуг.

Завдання для самостійної роботи:

1. Проаналізувати порядок визначення потреб територіальної громади у соціальних послугах.
2. Визначити основні групи населення, потреби яких мають бути враховані під час оцінювання.
3. Розробити приклад анкети для вивчення потреб мешканців громади у соціальних послугах.
4. Скласти перелік основних соціальних ресурсів умовної територіальної громади.
5. Провести SWOT-аналіз системи соціальних послуг умовної громади.

6. Запропонувати заходи щодо вдосконалення системи соціальних послуг на основі результатів оцінювання.

Рекомендована література: 11,22,23

Семінарське заняття 6. Оцінювання якості та ефективності соціальних послуг

1. Поняття та основні критерії якості й ефективності соціальних послуг.
2. Внутрішнє та зовнішнє оцінювання якості соціальних послуг.
3. Кількісні та якісні показники оцінювання якості соціальних послуг.
4. Методи оцінювання якості: опитування, спостереження, інтерв'ю, аналіз документації та кейс-метод.
5. Основні підходи та показники оцінювання ефективності соціальної роботи.
6. Системний підхід до оцінювання ефективності соціальних послуг.

Завдання для самостійної роботи:

1. Опрацювати основні критерії та показники якості соціальних послуг.
2. Порівняти внутрішню та зовнішню оцінку якості соціальних послуг.
3. Скласти перелік методів оцінювання якості соціальних послуг та визначити сферу їх застосування.
4. Розробити приклад анкети для оцінювання задоволеності отримувачів соціальних послуг.
5. Проаналізувати практичну ситуацію та визначити показники ефективності наданої соціальної послуги.

Рекомендована література: 11,22,23

Семінарське заняття 7. Стандартизація соціальних послуг як інструмент забезпечення їх якості

1. Сутність і значення стандартизації у соціальній сфері.
2. Основні завдання та зміст державних стандартів соціальних послуг.
3. Розроблення та впровадження стандартів соціальних послуг.
4. Державні стандарти як основа оцінювання якості та ефективності соціальних послуг.
5. Механізми контролю за дотриманням стандартів соціальних послуг.
6. Взаємозв'язок стандартизації соціальних послуг із соціальною політикою держави та регіону.

Завдання для самостійної роботи:

1. Опрацювати основні державні стандарти надання соціальних послуг.
2. Визначити структуру та основні вимоги державного стандарту соціальної послуги.

3. Проаналізувати роль стандартизації у забезпеченні якості соціальних послуг.
4. Порівняти вимоги двох державних стандартів соціальних послуг.
5. Визначити основні механізми контролю за дотриманням стандартів соціальних послуг.

Рекомендована література: 11,22,23

Семінарське заняття 8. Система оцінювання якості діяльності соціальної установи

1. Система якості соціальної установи: структура, завдання та принципи функціонування.
2. Основні фактори, що визначають якість та ефективність діяльності соціальної установи.
3. Методи оцінювання діяльності соціальної установи та її структурних підрозділів.
4. SWOT-аналіз, карта оцінювання діяльності та бенчмаркінг у роботі соціальної установи.
5. Оцінювання професійної діяльності фахівців як інструмент управління персоналом.
6. Використання результатів оцінювання для підвищення якості та ефективності роботи соціальної установи.

Завдання для самостійної роботи:

1. Визначити основні складові системи якості соціальної установи.
2. Проаналізувати фактори, що впливають на якість діяльності соціальної установи.
3. Розробити карту оцінювання діяльності умовної соціальної установи.
4. Провести SWOT-аналіз діяльності соціальної установи.
5. Визначити можливості використання бенчмаркінгу для вдосконалення роботи соціальної установи.
6. Запропонувати критерії оцінювання професійної діяльності фахівців соціальної установи.

Рекомендована література: 11,22,23

Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти під час самостійної роботи на семінарських та практичних заняттях

1-2 бали – здобувач освіти виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу, може поверхово аналізувати події, процеси, явища і робити певні висновки; відповідь його правильна, але недостатньо осмислена; самостійно відтворює більшу частину навчального матеріалу; відповідає за планом, висловлює власну думку щодо теми, вміє

застосовувати знання для виконання за зразком; користується додатковими джерелами.

3 бали – знання здобувача освіти є достатньо ґрунтовними, він вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, логічно висвітлює події з точки зору смислового взаємозв'язку, уміє аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки та залежності між явищами, фактами, робити висновки, загалом контролює власну діяльність. Відповідь повна, логічна, обґрунтована, але з деякими неточностями. Студент виявляє вміння рецензувати відповіді інших та опрацьовувати матеріал самостійно.

4 бали – здобувач освіти володіє глибокими та міцними знаннями, здатний використовувати їх у нестандартних ситуаціях; може визначати тенденції та протиріччя процесів; робить аргументовані висновки; критично оцінює окремі нові факти, явища, ідеї; використовує додаткові джерела та матеріали; самостійно визначає окремі цілі власної освітньої діяльності; вирішує творчі завдання; відрізняє упереджену інформацію від об'єктивної; здатен сприйняти іншу позицію як альтернативну.

5 балів – здобувач освіти має системні, дієві знання, виявляє творчі здібності у навчальній діяльності, користується широким арсеналом засобів-доказів своєї думки, вирішує складні проблемні завдання, схильний до системно-наукового аналізу та прогнозу явищ; вміє ставити й розв'язувати проблеми, самостійно здобувати та використовувати інформацію, виявляє власне ставлення до неї; самостійно виконує науково-дослідну роботу; логічно і творчо викладає матеріал в усній та письмовій формах; розвиває свої обдарування та нахили.

6. Самостійна робота

Завдання для самостійної роботи

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	Опрацювати основні підходи до визначення понять «моніторинг» та «оцінювання» у соціальній роботі. Скласти порівняльну таблицю основних відмінностей між моніторингом та оцінюванням соціальних послуг. Визначити основні принципи проведення моніторингу та оцінювання соціальних послуг. Підготувати приклад практичного застосування моніторингу й оцінювання у діяльності соціальної служби.	8	14
2	Опрацювати основні нормативно-правові акти України, що регулюють моніторинг та оцінювання соціальних послуг. Охарактеризувати повноваження органів соціального захисту населення у цій сфері. Проаналізувати права та обов'язки отримувачів і	8	14

	надавачів соціальних послуг. Визначити професійні компетентності фахівця соціальної роботи, необхідні для здійснення моніторингу та оцінювання.		
3	Опрацювати нормативні вимоги щодо проведення оцінювання потреб особи/сім'ї. Скласти алгоритм проведення оцінювання потреб клієнта. Охарактеризувати основні етапи первинного та комплексного оцінювання. Розглянути практичну ситуацію та визначити потреби клієнта у соціальних послугах. Обґрунтувати значення мультидисциплінарного підходу під час оцінювання потреб.	8	14
4	Проаналізувати структуру та зміст форми оцінювання потреб клієнта. Розробити приклад анкети для первинного виявлення потреб отримувача соціальних послуг. Визначити переваги та обмеження основних методів збору інформації. Підібрати методи оцінювання для конкретної проблемної ситуації клієнта. Ознайомитися з можливостями використання екомапи та інших проєктивних методик.	8	14
5	Проаналізувати порядок визначення потреб територіальної громади у соціальних послугах. Визначити основні групи населення, потреби яких мають бути враховані під час оцінювання. Розробити приклад анкети для вивчення потреб мешканців громади у соціальних послугах. Скласти перелік основних соціальних ресурсів умовної територіальної громади. Провести SWOT-аналіз системи соціальних послуг умовної громади. Запропонувати заходи щодо вдосконалення системи соціальних послуг на основі результатів оцінювання.	8	14
6	Опрацювати основні критерії та показники якості соціальних послуг. Порівняти внутрішню та зовнішню оцінку якості соціальних послуг. Скласти перелік методів оцінювання якості соціальних послуг та визначити сферу їх застосування. Розробити приклад анкети для оцінювання задоволеності отримувачів соціальних послуг. Проаналізувати практичну ситуацію та визначити показники ефективності наданої соціальної послуги.	10	14
:7	Опрацювати основні державні стандарти надання соціальних послуг. Визначити структуру та основні вимоги державного стандарту соціальної послуги. Проаналізувати роль стандартизації у забезпеченні якості соціальних послуг. Порівняти вимоги двох державних стандартів соціальних послуг. Визначити	10	14
			10

	основні механізми контролю за дотриманням стандартів соціальних послуг.		
Загалом		60	108

Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти під час самостійної роботи на семінарських та практичних заняттях

1-2 бали – здобувач освіти виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу, може поверхово аналізувати події, процеси, явища і робити певні висновки; відповідь його правильна, але недостатньо осмислена; самостійно відтворює більшу частину навчального матеріалу; відповідає за планом, висловлює власну думку щодо теми, вміє застосовувати знання для виконання за зразком; користується додатковими джерелами.

3 бали – знання здобувача освіти є достатньо ґрунтовними, він вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, логічно висвітлює події з точки зору смислового взаємозв'язку, уміє аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки та залежності між явищами, фактами, робити висновки, загалом контролює власну діяльність. Відповідь повна, логічна, обґрунтована, але з деякими неточностями. Студент виявляє вміння рецензувати відповіді інших та опрацьовувати матеріал самостійно.

4 бали – здобувач освіти володіє глибокими та міцними знаннями, здатний використовувати їх у нестандартних ситуаціях; може визначати тенденції та протиріччя процесів; робить аргументовані висновки; критично оцінює окремі нові факти, явища, ідеї; використовує додаткові джерела та матеріали; самостійно визначає окремі цілі власної освітньої діяльності; вирішує творчі завдання; відрізняє упереджену інформацію від об'єктивної; здатен сприйняти іншу позицію як альтернативну.

5 балів – здобувач освіти має системні, дієві знання, виявляє творчі здібності у навчальній діяльності, користується широким арсеналом засобів-доказів своєї думки, вирішує складні проблемні завдання, схильний до системно-наукового аналізу та прогнозу явищ; вміє ставити й розв'язувати проблеми, самостійно здобувати та використовувати інформацію, виявляє власне ставлення до неї; самостійно виконує науково-дослідну роботу; логічно і творчо викладає матеріал в усній та письмовій формах; розвиває свої обдарування та нахили.

7. Індивідуальні навчально-дослідні завдання

І. ІНДЗ теоретичного характеру (реферат, презентація):

1. Моніторинг та оцінювання в системі соціальної роботи: сутність, мета, завдання та значення.
2. Теоретичні підходи до моніторингу та оцінювання соціальних послуг.
3. Принципи організації та проведення моніторингу й оцінювання у соціальній роботі.

4. Нормативно-правові засади моніторингу та оцінювання соціальних послуг в Україні.
5. Роль фахівця соціальної роботи у процесі моніторингу та оцінювання соціальних послуг.
6. Оцінювання потреб особи та сім'ї як основа планування соціальних послуг.
7. Методи та інструменти оцінювання потреб отримувачів соціальних послуг.
8. Мультидисциплінарний підхід до оцінювання потреб клієнтів соціальної роботи.
9. Етичні засади моніторингу та оцінювання у соціальній роботі.
10. Моніторинг та оцінювання потреб територіальної громади у соціальних послугах.
11. Методи дослідження потреб населення громади у соціальних послугах.
12. Картування соціальних послуг та ресурсів територіальної громади.
13. SWOT-аналіз як інструмент оцінювання та планування розвитку соціальних послуг.
14. Оцінювання якості соціальних послуг: критерії, показники та методи.
15. Оцінювання ефективності соціальних послуг: сучасні підходи та критерії.
16. Стандартизація соціальних послуг як основа забезпечення їх якості.
17. Державні стандарти соціальних послуг та їх роль у системі оцінювання якості.
18. Внутрішнє та зовнішнє оцінювання якості соціальних послуг: особливості та можливості застосування.
19. Система управління якістю діяльності соціальної установи: структура, принципи та механізми.
20. Сучасні методи оцінювання діяльності соціальних установ: SWOT-аналіз, бенчмаркінг та соціальний аудит.

II. ІНД3 практичного спрямування:

1. Розроблення програми моніторингу якості соціальних послуг у соціальній установі.
2. Складання плану оцінювання потреб сім'ї/особи у соціальних послугах.
3. Розроблення анкети для визначення рівня задоволеності отримувачів соціальними послугами.
4. Розроблення інструментарію для оцінювання якості соціальної послуги.
5. Проведення аналізу потреб територіальної громади у соціальних послугах.
6. Розроблення карти соціальних послуг територіальної громади.
7. Проведення SWOT-аналізу діяльності соціальної установи.
8. Проведення SWOT-аналізу системи соціальних послуг територіальної громади.
9. Розроблення карти оцінювання діяльності соціальної установи.

10. Розроблення критеріїв та показників оцінювання ефективності соціальної послуги.
11. Проведення оцінювання якості соціальної послуги на основі державного стандарту.
12. Розроблення анкети для оцінювання якості та доступності соціальних послуг.
13. Розроблення алгоритму внутрішнього оцінювання якості соціальних послуг в установі.
14. Розроблення алгоритму зовнішнього оцінювання якості соціальних послуг.
15. Аналіз результатів моніторингу та розроблення рекомендацій щодо вдосконалення соціальних послуг.
16. Розроблення плану моніторингу потреб окремої соціально вразливої групи населення.
17. Проведення оцінювання діяльності структурного підрозділу соціальної установи.
18. Розроблення критеріїв оцінювання професійної діяльності фахівця соціальної роботи.
19. Застосування бенчмаркінгу для підвищення ефективності діяльності соціальної установи.
20. Розроблення рекомендацій щодо підвищення якості та ефективності системи соціальних послуг у територіальній громаді.

Порядок подання та захист ІНДЗ

1. Звіт про виконання ІНДЗ подається у вигляді реферату, презентації тощо.
2. ІНДЗ подається викладачу не пізніше ніж за 2 тижні до підсумкового контролю або завершення семестру.
3. Оцінка за ІНДЗ виставляється на заключному занятті (семінарському, практичному) на основі попереднього ознайомлення викладача зі змістом ІНДЗ. Можливий захист завдання шляхом усного звіту здобувача освіти про виконану роботу або презентації.
4. Оцінка за ІНДЗ враховується при виведенні підсумкової оцінки з навчального курсу. Максимальна кількість балів – 15.

Критерії оцінювання ІНДЗ

При розробленні критеріїв оцінки за ІНДЗ береться за основу повнота і правильність виконання завдання, ступінь усвідомлення та розуміння студентом навчального матеріалу проблемного характеру; враховується здатність студента диференціювати, інтегрувати та уніфікувати отримані знання, застосовуючи наукову термінологію; уміння здійснювати самостійний пошук та використання додаткового матеріалу для глибокого, логічного і творчого аналізу вивченого; уміння творчо застосовувати теоретичні знання при виконанні практичних завдань; мовленнєве оформлення відповіді тощо.

1 бал – здобувач освіти має початковий рівень знань і не виявляє інтересу до навчального матеріалу; механічно відтворює зміст відповідного

параграфу підручника/посібника; копіює певне завдання без будь-яких власних висновків та узагальнень;

2 бали – здобувач освіти виявляє первинний інтерес до навчального матеріалу; має фрагментарні навички в роботі з підручником, але самостійне опрацювання навчального матеріалу викликає значні труднощі; здатен давати відповіді на прості, стандартні запитання;

3 бали – здобувач освіти знає близько половини навчального матеріалу і здатний відтворити його відповідно до тексту підручника або пояснень викладача; описує явища, процеси без пояснень їх причин; за допомогою викладача здатен відтворити їх послідовність, але слабо орієнтується в поняттях;

4 бали – здобувач освіти знає більше половини навчального матеріалу, розуміє основний навчальний матеріал, але відтворює його з помилками та неточностями; здатен з помилками й неточностями дати визначення основних понять; відповіді на додаткові питання непослідовні та нелогічні;

5 балів здобувач освіти має стійкі навички роботи з текстом підручника; може самостійно оволодіти більшою частиною навчального матеріалу; формулює поняття, наводить приклади, підтверджує висловлене судження одним-двома аргументами; здатен за необхідності використовувати наочні матеріали;

6 балів – здобувач освіти виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу; може поверхово аналізувати події, процеси, явища і робити певні висновки; відповідь його правильна, але недостатньо осмислена;

7 балів – здобувач освіти самостійно відтворює домінуючу частину навчального матеріалу; відповідає за планом, висловлює власну думку щодо теми, вміє застосовувати набуті знання при розв'язуванні психологічних задач; користується додатковими джерелами;

8 балів – здобувач освіти правильно і логічно відтворює навчальний матеріал; розуміє основоположні теорії та факти, встановлює причинно-наслідкові зв'язки між ними; вміє застосовувати засвоєний матеріал у стандартних ситуаціях;

9 балів – здобувач освіти уміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних теоретичних положень; самостійно користується додатковими джерелами; свідомо контролює власні навчальні дії; правильно використовує термінологію; складає таблиці та схеми;

10 балів – знання здобувача освіти є достатньо повними; він вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, логічно описує певні явища з точки зору їх смислового взаємозв'язку; відповідь повна, логічна, обґрунтована, але з деякими фрагментарними неточностями;

11 балів – здобувач освіти уміє аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки та залежності між явищами та фактами, розглядати виявлені закономірності, робити самостійні висновки; загалом належною мірою контролює власну освітню діяльність;

12 балів – здобувач освіти володіє глибокими та міцними знаннями, здатен використовувати їх у нестандартних ситуаціях; може визначати тенденції та протиріччя процесів; робить аргументовані висновки; критично

оцінює окремі нові факти, явища, ідеї; використовує додаткові джерела та матеріали;

13 балів – здобувач освіти самостійно визначає окремі цілі власної освітньої діяльності; вирішує творчі завдання; відрізняє упереджену інформацію від об'єктивної; здатен сприйняти іншу позицію як альтернативну щодо власної;

14 балів – здобувач освіти має системні, дієві знання, виявляє неординарні творчі здібності у навчальній діяльності, користується широким арсеналом засобів-доказів своєї думки, вирішує складні проблемні завдання, схильний до системно-наукового аналізу та прогнозу явищ;

15 балів – здобувач освіти вміє ставити й розв'язувати проблеми, самостійно здобувати та використовувати інформацію, виявляє власне ставлення до неї; самостійно виконує науково-дослідну роботу; логічно і творчо викладає матеріал у будь-якій формі; активно розвиває свої обдарування та нахили; вільно висловлює перспективи у відповідній сфері досліджень.

8. Методи навчання

Пояснювально-ілюстративні та проблемно-інтерактивні: лекції-презентації із застосуванням ІКТ, евристична бесіда, творчі есе, дискусії, полілоги, моделювання ситуацій, тематичні презентації, робота в групах, поточні тестування, виконання індивідуальних психологічних досліджень, самостійна робота, робота з науковою літературою.

9. Методи контролю

Поточне оцінювання (усні та письмові відповіді), поточне тестування, оцінювання презентацій із застосуванням ІКТ, оцінювання ІНДЗ, само- та взаємооцінювання, підсумковий тест, підсумкова оцінка – залік.

10. Розподіл балів, які отримують здобувачі освіти у процесі поточного і проміжного контролю

Змістовий модуль 1 (40 балів)								Змістовий модуль 2 (40 балів)								ІНДЗ	Тест	Сума
Теми																		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16			
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	15	5	100

Відповідність національної шкали оцінювання академічної успішності шкалі ЄКТС

За шкалою ЄКТС	За національною шкалою	За шкалою оцінювання з навчальної дисципліни	Критерії оцінювання знань, умінь і навичок
A	Відмінно	90-100	- студент виявляє глибокі, міцні і системні знання навчально-програмового матеріалу; - володіє теоретичними основами дослідження проблем; - демонструє вміння самостійно знаходити і користуватися джерелами інформації, критично оцінювати окремі нові факти, явища, ідеї; - виявляє варіативність мислення і раціональність у виборі способів розв'язання практичних завдань.
B	Добре	82-89	- здобувач виявляє повні, ґрунтовні знання навчально-програмового матеріалу; - демонструє розуміння основоположних теорій і фактів, вміння аналізувати, порівнювати і систематизувати інформацію, робити певні висновки; - вільно застосовує матеріал у власній аргументації; - при виконанні практичних завдань допускає несуттєві помилки; - відповідь повна, логічна, обґрунтована, але містить несуттєві неточності.
C		75-81	- здобувач виявляє ґрунтовні знання навчально-програмового матеріалу, але вони носять, в основному, репродуктивний характер; - демонструє розуміння основоположних теорій і фактів, вміння аналізувати, порівнювати і систематизувати інформацію, робити певні висновки на основі отриманих знань; - при виконанні практичних завдань допускає окремі помилки; - відповідь повна, логічна, обґрунтована, але з деякими неточностями.
D	Задовільно	67-74	- здобувач виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу,

			проте спостерігається їх недостатня глибина та осмисленість; - виявляє вміння частково аналізувати навчальний матеріал, порівнювати і робити певні, але неконкретні і неточні висновки.
Е		60-66	- здобувач виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу, проте допускає неточності у їх розумінні; - допускає порушення логічності та послідовності викладу матеріалу; - не вміє пов'язати теоретичні положення з практикою.
FX	Незадовільно з можливістю повторного складання	35-59	- здобувач фрагментарно відтворює незначну частину навчального матеріалу; - має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення; виявляє елементарні знання фактичного матеріалу; - відсутні уміння і навички в роботі з джерелами інформації; - не вміє логічно мислити і викласти свою думку.
F	Незадовільно з обов'язковим повторним курсом	0-34	- не відтворює значну частину навчального матеріалу; - не вміє викладати матеріал; - не має уявлення про об'єкт навчання; - не володіє вмінням розв'язувати практичні завдання.

Критерії оцінювання за національною шкалою

Оцінка А «5» («відмінно») (90–100): здобувач освіти виявляє міцні, глибокі та системні знання навчально-програмованого матеріалу; відповідь студента повна, правильна, логічна, містить аналіз, систематизацію, узагальнення навчального матеріалу; демонструє вміння самостійно знаходити та користуватися джерелами інформації, критично оцінювати окремі нові факти, явища, ідеї, встановлювати причинно-наслідкові та міжпредметні зв'язки, робити аргументовані висновки; користується широким арсеналом засобів доказів власної думки, вирішує складні проблемні завдання; виявляє варіативність мислення і раціональність у виборі способів розв'язання практичних завдань; творчо застосовує професійні вміння і навички; вміє пов'язати теорію з практикою; володіє культурою викладу інформації, мова студента грамотна.

Оцінка В «4» («добре») (82–89): здобувач освіти виявляє міцні, повні, ґрунтовні знання навчально-програмованого матеріалу; демонструє розуміння основоположних теорій і фактів, вміння аналізувати, порівнювати та систематизувати інформацію, встановлювати зв'язок з обраною професією

та робити висновки; використовує загальновідомі докази у власній аргументації; вільно застосовує матеріал у стандартних ситуаціях; відповідь студента в цілому правильна, логічна та достатньо обґрунтована, однак при відповіді та виконанні практичних завдань допускає несуттєві помилки; рівень мовленнєвої культури відповідає загальноприйнятим нормам.

Оцінка С «4» («добре») (75–81): здобувач освіти виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу, проте його знання недостатньо глибокі та осмислені; відповідь на рівні загальних уявлень про предмет; демонструє деяке порушення логічності й послідовності викладу матеріалу; виявляє вміння частково аналізувати навчальний матеріал, порівнювати та робити певні, але неконкретні й неточні висновки; не вміє пов'язати теоретичні положення з практикою; має фрагментарні навички в роботі з джерелами інформації; виявляє невисоку культуру викладу знань.

Оцінка Д «3» («задовільно») (67–74): здобувач освіти фрагментарно відтворює незначну частину навчального матеріалу; має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення; виявляє елементарні знання фактичного матеріалу; викладає матеріал уривчастими реченнями, при відповіді допускає суттєві помилки, які не здатен виправити після коректування запитань; недостатньо володіє розумовими операціями; відсутні уміння і навички у роботі з джерелами інформації; не вміє логічно мислити та викласти свою думку.

Оцінка Е «3» («задовільно») (60–66): здобувач освіти має мінімально достатні знання з дисципліни, зі значними помилками; у загальному недостатньо орієнтується у теоретичних ключових поняттях змістового модуля, теми; не досить впевнено, з суттєвими помилками застосовує знання в практичних ситуаціях.

Оцінка FХ «2» («незадовільно») (35-59) (з можливістю повторного складання): здобувач освіти не має мінімально достатніх знань з дисципліни; погано або зовсім не орієнтується у теоретичних ключових поняттях змістового модуля, теми; не виявляє навичок застосовування знань у практичних ситуаціях; демонструє; не виявляє творчі уміння застосування знань, навичок у навчально-дослідній та практичній діяльності.

Оцінка F «2» («незадовільно») (0–34) (з обов'язковим повторним курсом): здобувач освіти не має мінімально достатніх знань з дисципліни; погано або зовсім не орієнтується у теоретичних ключових поняттях змістового модуля, теми; не виявляє навичок застосовування знань у практичних ситуаціях.

Академічна доброчесність: Роботи (академічні есе, проекти) студентів повинні бути їхніми оригінальними дослідженнями чи результатом власних міркувань. Відсутність бібліографічних покликань на свідомо використаний текст, запозичення та використання чужого тексту (академічний плагіат), фабрикування джерел, імітація дослідження, списування, ухилення від здачі письмових робіт у визначений термін без поважних причин є прикладами можливої академічної недоброчесності. Виявлення ознак академічної недоброчесності в письмовій роботі та поведінці студента є підставою для реагування викладача відповідно до відповідно до «Положення про академічну доброчесність в КОГПА ім. Тараса Шевченка», «Положення про

запобігання плагіату та впровадження практики належного цитування у навчальному процесі КОГПА ім. Тараса Шевченка».

11. Методичне забезпечення

Навчально-методичне забезпечення, у тому числі на освітній платформі MOODLE, підручники, посібники, періодичні видання, мультимедійні презентації за змістом тем.

12. Рекомендована література

Базова:

1. Актуальні питання соціальної роботи : навчальний посібник / О. М. Денисюк та ін.; за ред. О. В. Епель, Т. Л. Лях, І. В. Силантьєвої. Ужгород: РІК-У, 2023. 420 с.
2. Бондаренко Н. О. Соціальна робота з різними групами отримувачів соціальних послуг: навчальний посібник. Київ : НУБіП України, 2024. 524 с.
3. Власенко К. О. Історія соціальної роботи та соціального виховання: навчальний посібник. Київ : ЦП «Компринт», 2024.
4. Збірник державних стандартів соціальних послуг: навчальний посібник / упоряд. Е. І. Костишин та ін. Львів : ЛДУ БЖД, 2023. 537 с.
5. Іванова І. Б. Соціальна робота з людьми похилого віку: навчальний посібник. Київ : ВМУРОЛ «Україна», 2023. 220 с.
6. Купенко О. В. Соціальна робота: від теорії до практики: навчальний посібник. Суми : Сумський державний університет, 2020. 191 с.
7. Мітіна С. В. Соціальна робота з різними категоріями клієнтів : навчальний посібник. Київ : Гельветика, 2020. 436 с.
8. Мокрицька Н. П. Право соціального забезпечення: навчальний посібник. Львів : ЛьвДУВС, 2020. 536 с.
9. Омельченко С. О., Тернопільська В. І., Чернуха Н. М. та ін. Соціальна робота: реалії та виклики часу : навчально-методичний посібник. Слов'янськ : Вид-во Б. І. Маторіна, 2021. 219 с.
10. Пеша І. В., Сопівник І. В., Галайдюк В. В., Кошук О. Б. Соціальна робота з сім'ями, дітьми та молоддю : навчальний посібник. Київ: Компринт, 2023. 449 с.
11. Пеша І. В., Тілікіна Н. В. Моніторинг та оцінка у соціальній роботі: навчальний посібник. Київ, 2025.
12. Рудкевич Н. І. Методика соціально-педагогічної роботи: навчально-методичний посібник. Львів : Растр-7, 2021. 324 с.
13. Семигіна Т. В. Сучасна соціальна робота: навчальний посібник. Київ: Академія праці, соціальних відносин і туризму, 2020. 275 с.
14. Семигіна Т. В. Сучасні теорії соціальної роботи: антологія. Київ: Академія праці, соціальних відносин і туризму, 2021. 160 с.
15. Семигіна Т. В., Столярик О. Ю. Розвиток сильних сторін клієнтів соціальної роботи: посібник. Таллінн: Teadmus, 2024. 257 с.
16. Сільвестрова О. Ю. Технології соціальної допомоги: навчальний посібник. Луцьк : ЛНТУ, 2023. 104 с.
17. Соціальна робота : теорія і практика : підручник / М. П. Лукашевич, Т. В. Семигіна. 3-тє вид., стереотип. Київ: Каравела, 2022. 367 с.
18. Соціальна робота з різними категоріями клієнтів: навчальний посібник / С. П. Белавін, С. В. Мітіна, О. А. Орловська. Херсон: Олді, 2021. 436 с.
19. Соціальне забезпечення в Україні : навчальний посібник / за ред. А. Я. Кузнєцової, З. Е. Скринник, Л. К. Семів. Львів: Університет банківської

справи, 2021. 547 с.

20. Соціологічні дослідження в молодіжній роботі: навчально-методичний посібник для фахівців, які працюють з молоддю. Київ: ДУ «Державний інститут сімейної та молодіжної політики», 2021. 90 с.

21. Теорія і практика соціального забезпечення в Україні та за кордоном : навчально-методичний посібник / уклад. О. І. Оніпченко. Харків: КЗ «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради, 2022. 173 с.

22. Шинкарук В. Д., Пеша І. В., Сопівник І. В., Галайдюк В. В., Кошук О. Б. Моніторинг і оцінка у соціальній роботі: навчальний посібник. Київ: Трик-Принт, 2022. 360 с.

23. Чернуха Н. М., Токарук Л. С., Васильєва-Халатникова М. О., Рутьян Л. Г. Соціальна робота: реалії та виклики часу: навчально-методичний посібник. Слов'янськ: Вид-во Б. І. Маторіна, 2021. 232 с.

24. Зозуляк-Случик Р. В. Основи соціалізації особистості: навчальний посібник для студентів закладів вищої освіти (ОПП «Соціальна робота»). 2-ге вид., переробл. та доповн. Івано-Франківськ: НАІР, 2022. 206 с.

Допоміжна література

1. Дащаківська О.Ю., Криницька І.П., Максименко К.М. Спільно до нових послуг. Керівництво із впровадження соціальних послуг для сімей з дітьми в громадах. Частина 1. Соціальне планування та розвиток послуг. Посібник. Київ, 2021. С.34-54.

2. Посібник із визначення потреб населення об'єднаної територіальної громади у соціальних послугах: практичні рекомендації. Київ, 2019. URL: <https://decentralization.gov.ua/uploads/library/file/496/pdf>

3. Щербань С., Шейко Р., Левкіна Г. Посібник з моніторингу та оцінювання надання соціальних послуг в Україні. Харків: ХІСД, 2017. 112 с.

4. Савчук О., Сініцина К. Оцінка потреб клієнта. URL: <https://network.org.ua/wp-content/uploads/2017/03/8a8a673b307a5f3ca63190b6408a253e.pdf>

Інформаційні ресурси

1. Верховна рада України: офіційний веб-портал.
URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws>

2. Міністерство соціальної політики: офіційний веб-портал.
URL: <http://www.mlsp.gov.ua>

3. Національна соціальна сервісна служба України. URL: <https://nssu.gov.ua/>

4. Наукова періодика України. URL: <http://journals.uran.ua>

5. Наукові фахові видання України. URL: <https://mon.gov.ua/ua/nauka/nauka/atestaciya-kadriv-vishoyi-kvalifikaciyi/naukovi-fahovividdannya>

6. Національна бібліотека України ім. В.І.Вернадського.
URL: <https://nbuv.gov.ua>

7. Соціальні послуги та соціальна робота. Національна соціальна сервісна служба України. URL: <https://nssu.gov.ua/socialni-poslugi>